

Sygn. akt IX U 715/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania P. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania P. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 stycznia 2016r. Znak: (...)

z dnia 1 kwietnia 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu P. B. prawo do ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS począwszy od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 715/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.01.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu P. B. (B.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż obliczony wwpw wyniósł 234,97%, a więc nie przekroczył 250%.

Kolejną decyzją z dnia 1.04.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ponownie odmówił ubezpieczonemu przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z

Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż przy uwzględnieniu wynagrodzenia wykazanego w druku Rp-7 z 18.01.2016 z lat 1973, 1974-1979 obliczony wwpw wzrósł do 242,11%, a więc nadal nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji jw., domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, precyzując ostatecznie, iż z uwzględnieniem wynagrodzenia z okresu pracy w KWK (...) z lat 1973-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia(...) jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 12 miesięcy od 1/1982 do 12/1984.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 367,09 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu do 15.01.1993.

W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanej ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał opisane na wstępie decyzje.

(dowód: akta rentowe)

Ubezpieczony pracował w KWK (...) od 2.07.1965 do 30.11.1972r. na stanowiskach ślusarza pod ziemią, mechanika pod ziemią i mechanika oddziałowego pod ziemią. Od dnia 1.12.1972r. przeszedł na etat pracownika umysłowego pod ziemią pracując kolejno na stanowiskach : dozorca urządzeń maszynowych pod ziemią, sztygara zmianowego urządzeń maszynowych pod ziemią, sztygara zmianowego oddziału maszyn utrzymania ruchu w oddziałach wydobywczych , sztygara oddziału maszyn przodkowych pod ziemią aż do 15.01.1993.

Zgodnie z angażami w spornym okresie otrzymywał miesięcznie wynagrodzenie w wysokości:

- od 1.12.1972r. – 2700 zł + premia techniczna
- od 1.02.1974r. – 3400 zł + dodatek funkcyjny 500 zł + premia techniczna
- od 1.02.1977r. – 3700 zł + dodatek funkcyjny 500 zł + premia techniczna
- od 1.08.1978r. –4000 zł + dodatek funkcyjny 600 zł + premia techniczna
- od 1.06.1979r. –4300 zł + dodatek funkcyjny 800 zł + premia techniczna
- od 1.01.1980r. –4900 zł + dodatek funkcyjny 1100 zł + premia techniczna

(dowód: akta osobowe)

Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego d/s emerytur i rent na okoliczność wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego z tytułu zatrudnienia w KWK (...) w okresie od dnia 01.01.1973r. do dnia 31.12.1979r. wyliczonego z uwzględnieniem danych wynikających z dokumentacji akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, karty zasiłkowej, przy przyjęciu, że w okresie tym ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie trzymianowym, we wszystkie soboty, w dwie niedziele, był uprawniony do wynagrodzenia, jego składników, dodatków itp. powszechnie przysługujących z tytułu świadczonej przez ubezpieczonego pracy, w tym do deputatu węglowego,

zgodnie z uregulowaniami płacowymi obowiązującymi w tym zakładzie oraz celem ustalenia najkorzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia ubezpieczonego wyliczonego z uwzględnieniem wynagrodzeń wykazanych w dokumentacji akt ZUS.

Sąd podzielił w pełni opinię biegłego, gdyż jest sporządzona rzetelnie, w oparciu o obowiązujące w spornym okresie przepisy, angaże znajdujące się w aktach osobowych i tezę dowodową sądu. Biegły w opinii uzupełniającej skorygował zarobki za lata 1973 i 1978 zgodnie z zastrzeżeniami organu rentowego, które prawidłowo powinny wynosić za rok 1973 – 47.788 zł, a za rok 1978 -91.783 zł.

Sąd uwzględnił zastrzeżenia organu rentowego w zakresie braku podstaw do liczenia deputatu węglowego w ilości 8 ton od 1.03.1975zł, podczas gdy taki deputat węglowy przysługiwał od 1.03.1976 (18.02.1976- data zawarcia związku małżeńskiego) i skorygował wynagrodzenie ubezpieczonego ustalone przez biegłego za lata 1975-1976. Za rok 1975 w miejsce kwoty 3850 zł z tytułu deputatu węglowego Sąd przyjął kwotę za 2 tony deputatu w wysokości 1100 zł co łącznie daje kwotę – 82.063zł. Natomiast za rok 1976 w miejsce kwoty 4400 z tytułu deputatu węglowego Sąd przyjął kwotę 183 zł za miesiące styczeń i luty (2 tony x 550 zł : 12 miesięcy x 2 miesiące) i od marca do grudnia 3667 zł (8 ton x 550 zł : 12 miesięcy x 10 miesięcy) łącznie z tytułu deputatu węglowego za ten rok 3850 zł. Co daje za rok 1976 kwotę -84.813 zł.

Wynagrodzenie ubezpieczonego w latach 1973-1979 wynosiło:

- 1973 47.788 zł
- 1974 68.261 zł
- 1975 82.063zł
- 1976 84.813 zł
- 1977 89.450 zł
- 1978 91.783 zł
- 1979 105.551 zł

Obliczenie wwpw:

- 1973 47.788 zł 142,33%
- 1974 68.261 zł 178,60%
- 1975 82.063zł 174,77%
- 1976 84.813 zł 165,10%
- 1977 89.450 zł 162,19%
- 1978 91.783 zł 156,51%
- 1979 105.551 zł 165,12%
- 1980 176.204 243,11%
- 1981 242.304 262,61%
- 1982 542.719 388,85%

- 1983 637.636 367,10%
- 1984 718.913 355,80%
- 1985 878.860 366,10%
- 1986 1.065.893 zł 368,64%
- 1987 1.011.211zł 288,75%
- 1988 2.014.563 zł 316,22%
- 1989 6.873,502 zł 277,03%
- 1990 36.327.633 zł 294,02 %
- 1991 62.681,196 zł 295,11%
- 1992 98.930,805 zł 280,89%
- 1997 6.592,85 zł 5 4,56 %

5.248,85 %: 20 lat= **262,44%**

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1973-1992, 1997 z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia tj. 1997r, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego z okresu jego pracy w KWK (...) w oparciu o dane zawarte w aktach rentowych, aktach osobowych, kartach zasiłkowych i innej dokumentacji płacowej z uwzględnieniem obowiązujących w tym okresie uregulowań płacowych, przy uwzględnieniu wskazanych zastrzeżeń organu rentowego wynosi 262,44 %, a więc jest wyższy niż 250%.

(dowód: opinie biegłego z zakresu emerytur i rent mgr K. S., podstawowa i uzupełniająca, k. 34-39, 66-67 akt, akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...), zeznania ubezpieczonego, elektroniczny protokół k. 22a.s.)

Sąd podzielił wnioski płynące z opinii biegłego w zakresie możliwości przeliczenia emerytury ubezpieczonego, gdyż były one logiczne i spójne.

Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych i rozstrzygnięcia sprawy.

Wobec wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy Sąd oddalił wnioski dowodowe ubezpieczonego o przesłuchanie świadków J. K. i H. K..

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekracza 250%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu emerytur i rent mgr K. S., który na podstawie całości posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1973-1979, a następnie obliczył najkorzystniejszy WWPW, z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury.

Obliczony przez biegłego, przy uwzględnieniu tylko stałych składników wynagrodzenia ubezpieczonego, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej od miesiąca złożenia wniosku w tym zakresie, tj. od(...)

Biegły wziął pod uwagę stałe składniki wynagrodzenia, dodatki za II i III zmianę w sytuacji, gdy w resorcie górniczym system pracy zmianowej był powszechny, powszechnym również było wykonywanie pracy w niedziele – średnio 2 niedziele w miesiącu, a w wyliczeniach tych nie zostały uwzględnione żadne premie i nieoskładkowane składniki wynagrodzenia.

Biegły w opinii uzupełniającej dokonał korekty wynagrodzenia za lata 1973 i 1978, zgodnie ze stanowiskiem organu rentowego oraz ustosunkował się merytorycznie do pozostałych zarzutów ZUS.

Sąd skorygował opinię biegłego (po jej uzupełnieniu) w zakresie wartości deputatu węglowego wliczonego do wynagrodzenia ubezpieczonego za lata 1975 i 1976.

Ubezpieczony ostatecznie nie kwestionował opinii biegłego.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Sędzia